

~~45-3-33~~

Ex del. conuictorio Carolino

THOMAE DOCCII SENENSIS,

EXCELLENTISSIMI IURISCONS.

ET COMITIS SACRI PALATII

CONSILIA, VEL RESPONSA

ACUTISSIMA, ET QVOTIDIANA.

*Nunc primum ad communem studiosorum vilitatem, summa
cura in lucem edita.*

CVM INDICE LOCVPLETISSIMO RERVM NOTABILIVM.

CVM PRIVILEGIO.

VENETIIS, Apud Franciscum de Franciscis Senensem. 1584.

COLL. SOC. IESV S. ALM. EX DONO REGVM

CONSILIA SEU RESPONSIA EXCELLENTISS. I. C. D. THOMAE DOCCII SENEENSIS.

SYMPTOMA.

- 1 Mulier si donauit, & iurauit se non reuocaturam donationem, natis filijs non obstante iuramento talis donatio censetur reuocata.
- 2 Iuramentū non est seruandū in dispendium tertij.
- 3 Donatio q̄ reuocanda iuxta. l. si vnq̄. C. de re. do.
- 4 Donatio quando de iure communi non potest reuocari prae-textu filiorum, postea natorum.
- 5 Statuta quae annullant donationem factam per matrem liberis susceptis, sunt iuri cōmuni contraria.
- 6 Verba, Antequam nabat intelliguntur de primis nuptijs, & non de secundis.
- 7 Statuta minus laedere debēt ius cōe, q̄ sit possibile.
- 8 Mater maiorem potestatem habere videtur in pra iudicando filijs in iure quaerendo, q̄ in iure q̄sito.
- 9 Donatio in quo prauidet filijs postea natis si per mulierem fiat.
- 10 Donatio videtur valuisse persequente donatore in eadem voluntate, usque ad mortem.
- 11 Donatio non est proprie contractus stricte sumpta.
- 12 Verbis claris est inuadendum, cum ab eis recedere non liceat.
- 13 Verba statuti non possunt extendi ad casum similem, etiam ex eadem ratione.
- 14 Verba statuti debent intelligi, prout iacent, & simpliciter.
- 15 Statutum magis fauere filijs nascituris, quam natis non est absonum, vel alienum.
- 16 Dispositio facta de nuptijs, seu locutio nuptiarum, qualiter verificatur.
- 17 Verba indefinita late intelliguntur.
- 18 Interpretatio non carens vitio non est sumenda.
- 19 Iudicium noua voluntatis, quando sit necessarium.
- 20 Pena delinquentis in compensationem iniuria applicatur offenso.
- 21 Antifacium quid sit, & unde detrahatur.
- 22 Pacta inter coniuges, quae valent seruanda.

CONSILIVM PRIMVM.

Multipotentis Saluatoris postulato praesidio. Capiendo ex ordine primum dubium illud diuidam in duas quaestiones.

Prima quaestio erit, vtrum dicta donatio facta per dictam Petram dicto Bartholomeo de iure valeat.

Secunda quaestio est, praesupposito, q̄ dicta donatio non teneat propter susceptos liberos, ex dicta Petra, & Antonio secundo viro, an illa quarta pars veniat distribuenda inter omnes filios dictae Petrae, tam primi, quam secundi matrimonij, vel solum debeat applicari filijs secundi matrimonij, quorum fauore talis donatio annullatur, &c.

Transgredior igitur ad primam quaestionem, quae meo iudicio valde difficilis est. Et primo pro clariori intelligentia discutendum, quid iuris sit de iure communi circumscripris statutis superioribus. Secundo videndum erit de intellectu supra dictorum statutorum. Et circa primum videtur dicendum, quod donatio facta per dictam Petram dicto Bartholomeo de iure communi non teneat in effectu, propter susceptos liberos, per text. in l. si vnquam, C. de reuoca. dona. & per ea, quae notant. per Bartol. in l. Titia. §. Imperator.

- 1 ff. de legat. 2. vbi dicit, quod si mulier ꝑ donauit, & iurauit se nō reuocaturam dictam donationem, deinde nati sunt filij, q̄ non obstante tali iuramento, talis donatio censetur reuocata ex praesumpta voluntate donantis, & ita dicit se consuluisse vna cum Francisco de Pisis, & cum Recupero de san
- 2 do Miniato, quia iuramentum ꝑ non est seruandum in dispendium tertij, vt in c. quamuis, extra de pac. lib. 6. & in c. licet mulieres, extra de iure iur. eod. lib. Et fuit de mente Ioan. And. in addi. Spe. de fide instru. §. porro, in vltima additione. In hac tamen dubitatione idem Bar. in dicto. §. Imperator, distinguit tres casus, quia aliquando donator ꝑ expresse cogitat se habere filios, & tunc cessat dicta l. si vnquam. Aliquando contra nullo modo cogitat se habere liberos. Immo quasi desperatus de liberis, donat omnia bona sua, vel partem bonorum, vel etiam aliquam rem particularem, & tunc susceptis liberis donatio reuocatur.

etiam, q̄ ratio supradictorum iurium. sit illa, quam dixi supra, ne impediatur vita contemplatiua, dico q̄ dictum Ang. in dicta sua disputatione, est manifeste falsum, quia non impeditur in casu nostro vita contemplatiua, & dictus Marcus potuerit intrare aliam religionem capaceam bonorum, nec valet consequentia, impeditur intrare religionem mendicantium ergo impeditur vita contemplatiua, quod probō in simili, quia ut dixi rejicitur ista conditio, relinquo si non nupserit, ne impediatur matrimoniū, & tamen non rejicitur illa conclusio relinquo Bertæ, si non nupserit Gaio, immo si nupserit Gaio, nō debet relinquitur, nec dicitur impediri libertas matrimonii, cum potest alii nubere, vt dicitur de con. in d. l. eam ita in priu. ff. de eod. & demon. Vnde concludo quo ad istud secundum dubiū, q̄ per ingressum religionis dicti Marci, fideicommissū nō desinit. Quo ad tertium dubium. san per dictū ingressum intelligatur purificata conditio fidei commissi, ut dictum fideicommissum possit peti de presenti, ac si dictus Marcus esset mortuus de presenti sine liberis. In quo dubio dico succincte, q̄ dictū fideicommissum statim debetur, & peti potest cum appareret dictum Marcum grauatum de restituendo ingressum fore dictam religionem fratrum minorum. statim facta professione, nec spectanda est alia mors naturalis, quia vere pro mortuo habetur quantum ad hunc effectum & similes, & hoc firmat omnes Doc. & maxime Bar. & Bal. in Auth. si qua mulier. C. de sacrosan. eccle. & per Bar. in dicta l. de testa. p̄ Canonistas plenissime,

in dicto e in presentia, secus esset si ingressus fuisset aliam religionē non mendicantiam, quia tunc non haberetur pro vere mortuus. & ideo expectanda esset mors naturalis secundum eundē Doc. in l. statuis. in §. Cornelie. ff. de iu. fil. Et sic concludo, q̄ facta professione, per dictum Marcum in dicta religione statim possunt dicti Laduecius, & Baptista petere dictum fideicommissum. Aut e uero professionem non dicere ingressus, ut in Auth. ingressi. C. de sacrosan. eccle. & ibi no. Circa uero quartum dubiū dico etiam succincte loquendo, q̄ cōis opinio est, q̄ trebellianica potest per testatorem prohiberi sicut, & Falcidia, vt firmat Doc. in Auth. sed cū testatore. C. ad l. Falc. & ibi plene per Doc. & maxime per Bar. & Bal. & per Bar. in l. Marcellus §. q̄ autē, ff. ad Trebel. licet in hoc Glossator uariauerit, tamen quod dixi supra cōiter teneat, quando testator expresse prohibuit, p̄ tex. in Auth. de hære. & Fal. in §. si uero expresse, & in dicta Auth. sed cum testator in verbo expresse. Cū ergo dictus Pierus testator expresse Trebellianicam prohibuerit detrahi talis prohibitio ualida est. In ultimo uero dubio. Squæ bona ueniant restituenda dictis substitutis uigore dicti fidei commissi. Dico sine alijs argumētis, q̄ ueniunt omnia bona dicti Pieri testatoris, cū non possit detrahi, nec Falcidia, nec Trebellianica, & ideo ueniunt omnia bona, quæ spectabant ad dictum Pierum, tam ex successione paterna, quam aliunde. cohæredi. §. cum filia. ff. de uil. & puppil. cum similibus, &c.

Thomas Doccij.

FINIS.

Venetijs. apud Franciscum de Franciscis,
Senensem. MDLXXXIII.